

EL CAMÍ DE LA LUA

Un conte per parlar de la mort del pare.



Idea i il·lustració
XEVI VICTORI

Guió i text
NEUS BALLESTEROS
IVAN TÀPIA i EWA SITKO

La mort del pare o de la mare és un dels fets més dolorosos en la vida d'un nen. En aquest moment, la família i la comunitat educativa tenen un paper fonamental a l'hora d'assegurar el seu benestar integral.

Per protegir els infants, des de l'amor, els familiars i educadors sovint eviten parlar de la mort de la persona estimada i dels canvis que això suposa en tots els sentits. Però cal tenir clar que el silenci, lluny de protegir els nens del patiment, l'accentua: ells saben que alguna cosa greu passa, i no tenir possibilitats de compartir-ho pot fer-los sentir exclosos i incompresos.

Caldrà trobar espais i temps per compartir amb ells, per acompanyar-los en el camí de l'adaptació a la nova realitat, i això es pot aconseguir dins d'una relació, de confiança, de diàleg i d'intercanvi, tant en la família com en l'àmbit social.

Des de la participació i la col·laboració en grups d'acompanyament al dol, hem vist la importància de disposar de recursos perquè els infants puguin expressar-se i, alhora, perquè familiars i educadors tinguin una eina per parlar i compartir les emocions pròpies del procés de dol.



*Aquest conte està dedicat a tu, MIA, a l'aureola de llum
que has deixat, i especialment a vosaltres, GERARD, DAVID i POL.*

Idea i il·lustració:

XEVI VICTORI

Guió i text:

NEUS BALLESTEROS, IVAN TÀPIA I EWA SITKO

Amb el recolzament de:

ASSOCIACIÓ AVES. Grup de Dol "Art i absència" www.avesgams.org,
SERVEI D'ACOMPANYAMENT AL DOL DE LA CATALUNYA CENTRAL
www.serveidedol.wordpress.com



*Hola, aquesta és la Lua
i al seu pare li agradaven
els colors.*

*La Lua està trista,
enfadada i malhumorada.*

*La Lua viu en un desert gris
fosc des que no pot abraçar
al seu pare.*

- No és veritat!

*La Lua no vol que sigui
veritat, però el seu pare
ja no té fred ni gana.*

El seu pare ha mort.

*- Jo vindré amb tu, Lua. T'acompanyaré, li diu la mare.
I jo, i jo, i jo, i jo, i jo!, diuen la seva àvia,
la seva mestra i els seus amics.*

La Lua no està sola, junts travessaran el mar de la por, entraran al bosc de l'enuig, passaran la muntanya de la culpa i caminaran per la vall de la tristesa fins arribar al món dels colors.



*El primer que cal fer,
abans de començar
un viatge, és dir adéu.*

*- No vull dir adéu!,
diu la Lua.*



*Ella voldria un **fn**s demà o un **fn**s després
i que el seu pare tornés a ser allà. És normal.
Però això no és possible. No podrà tornar a veure el pare.
El que sí podrà sempre és pensar en ell i recordar-lo.
També els colors que pintava i que tant li agradaven.*



Amb l'ajuda de tots els que l'estimen la Lua s'acomiada del pare i comença el seu camí.

- Adéu pare, no t'oblidaré mai, diu la Lua.

Al principi el camí és gris i monòton i s'ajuden els uns als altres per deixar enrere el desert gris fosc. Quan defalleix, la Lua pensa en els colors del pare i continua caminant. Al cap d'uns dies, tots arriben a una platja. La platja del mar de la por.






Pugen a les barquetes i naveguen mar endins. Un núvol gris els acompanya des que van iniciar el camí. La Lua tremola de por.

- I si la mare desapareix? I si els amics es perden? I si..., pensa la Lua.

La Lua no es pot ni moure, la mare l'abraça i li diu a cau d'orella:

- Sóc aquí, Lua, ells són aquí, i junts aconseguirem travessar el mar de la por.

An illustration of a boat with a woman and a child in a forest at night. The boat is red and white with circular portholes. The woman has curly brown hair and is looking towards the forest. The child has blonde hair and is looking forward. The forest has tall, thin trees with green and yellow leaves. The sky is dark blue with a large, glowing green circle representing the moon. The water is blue with white ripples.

*La por remet i tots arriben,
sans i estalvis, a una platja
prop d'un bosc.*

*La Lua veu el color verd
i recorda el pare.*

**- Li agradava tant, el color
verd..., pensa la Lua.**

Però els llamps molesten a la Lua, les branques no li agraden, les pedres del terra li fan mal als peus.
Tot al seu voltant la fa enfadar i dóna puntades als arbres, enfurismada.
- **Estic enfadada amb el pare!**, crida la Lua.

Ell ha mort i, tot i que està cansada, la Lua ha de recórrer el camí per arribar al món dels colors.
- **Estàs enfadada, Lua, és normal. Jo també trobo molt a faltar al pare**, li explica la mare.



L'enuig passa i la Lua, esgotada, troba davant seu la muntanya de la culpa.
La pujada és molt dreta i la Lua es desanima.

-El pare ha mort per culpa meva?, pregunta la Lua.

**- Res del que tu has fet o pensat
ha provocat que el pare morís, diu la mare.**

Després de la pujada ve la baixada
i la Lua somriu.



*La Lua baixa corrent i rient de la muntanya, però quan arriba a la vall de la tristesa,
la Lua seu a terra i plora. No sap que li passa, està feta un embolic.*

*De cop recorda al pare i plora, aleshores veu els seus amics i té ganes de jugar.
- **Plorar està bé, Lua, i riure també,** li diu la mare.*



La millor manera de fer camí a través del mar de la por, el bosc de l'enuig, la muntanya de la culpa i la vall de la tristesa és parlar del que et passa amb tots els que estimes. I així aprèn a fer-ho la Lua.

A poc a poc, la Lua, veu com el núvol que l'acompanya se'n va i a davant seu apareix un arc de Sant Martí amb els colors que li agradaven al seu pare.

Han arribat al món dels colors!



- **Tornaré a estar trista?**, pregunta la Lua a la seva mare.
- **Sí, tornarem a sentir tristesa i de vegades enyorança, és normal.**
- **Però tots junts farem camí.**



Aquesta és la Lua i somriu.

La Lua sap que el pare no tornarà, però també sap que no està sola.

És bonic compartir els records del pare amb tots els que l'estimen.

Ara els colors són a tot arreu. També dins el seu cor.

La Lua comença un nou camí...



AGRAÏMENTS

Aquest conte no hauria estat possible sense l'ajuda de molts de vosaltres, que amb el vostre granet de sorra, heu fet possible aquest projecte. Sembla ahir que penjàvem a Verkami (la web de micromecenatge, a qui també volem agrair la seva tasca) el projecte, a fi d'aconseguir el finançament que ens permetria imprimir 2.000 exemplars, per repartir-los de forma gratuïta a tots els Grups de Dol de Catalunya.

És per això que us donem milers de gràcies a tots els que heu col.laborat amb Verkami i sobretot a vosaltres;

Sergi517, Arnau Careta, Mireia Fernandez, Meritxell Garcia, Marta Moreno i Sònia Rubio, Josep Badia, Família Feliu Matamala, Dani Ocaña, Marta Boltó, Jordi Manau, Salvador Peiró, Núria Querol Colomer, La Gresca, Nufalfer, Gaby Amoroso Bauhoffer, Família Amat Viladés, Albert Mas, Josefina Culleré, Carlos, Mireia Porquet, Maria Babot, Montse, Jordi Ballesteros, Socords&Jordi, Marta Servalls, Renee Thunnissen, Jana Cid Casanovas, Jordisprades, Gesmun, Jep , Tayloriol, Jordi Jorba, Xevi Victori, Toni Llenas Sunyer, Marc Ferrer i Murillo, Magda Puig, Gemma Matamala i Òscar Solé, Susanna Jorge Casòliva, Família Álvarez Costa, Ester Jo, Família Torres Carrasco, Toni Mas i Ilona Muñoz, Ester&J.A., Josep Heras, Laia Reales, Davinia Rodriguez, Jordi Isidro Llobet, Rosa Lujan Galí, Olga Belmonte, AMPA Escola Francesc Macià de Súria, Rafael Luna, Alexis Perramon Obradors, Cecília Cerón Sarrate, Anna Buirà, Txus Aloy, Família Prat Malet, Maria José Mallo Payá, Pere i Ona Bravo Sala, Patricia Rodríguez, Els tortolitos, Aida Garriga, Jordi Llorens Señe, Dolo Guitart Bordoll, Carla Graells Casamiquela, Sandra Victori, Sergi Albareda Ribalta, Montse Victori, Javi Correa Vázquez, David Victori, Jordi Iglesias, Isabel Collado, Montserrat i Josep, Meritxell Marzo, ASSOCIACIÓ APDAE, Rosa Mari, SOLBENTA scp, Salvador, Marc, Anna i Berta, Pilar Vilarasau, Lluïsa Quevedo Junyent, Tribu Hernández-Rancaño, Encarna Reche Soto i Isabel Sanceldonio Costa, Yolanda, Paquita, Concepció Poch Avellan, Marc Peralba, Jordi Pla i Mònica Batalla, My Bag's (www.mybags.es), Rosa Bosch, Estudi de disseny "www.aidagarriga.com", ASSOCIACIÓ AVES, ASSOCIACIÓ caminant plegats en el dol de la Catalunya Central i les sàvies paraules del Carles Perarnau.

NOTA DELS AUTORS

Ens agradaria saber la teva opinió del conte, tu que com a pare, mare, àvia o educador has explicat i compartit el conte amb el teu fill, amb la teva alumna o el teu nét. Quines han estat les vostres experiències, reaccions, preguntes i respostes a les escenes del conte? Què destacaríeu? Us ha estat útil?

Estarem encantats de rebre les vostres aportacions i comentaris a l'adreça de correu: **projecteluaidan@gmail.com** o bé al blog **<http://elprojecteluaidan.blogspot.com.es>**

EL CAMÍ DE LA LUA

Un conte per parlar de la mort del pare.

La Lua està molt trista i enfadada perquè el seu pare ha mort.

Aquí comença **El camí de la Lua**, un viatge al món de colors, els colors que tant li agradaven al seu pare. Però per fer aquest viatge no està sola. Ens hi acompanyes?

Amb aquest conte es vol facilitar a famílies i educadors el diàleg amb els infants que viuen l'experiència de la mort d'un ésser estimat i acompanyar-los. Prenent el camí com a metàfora del procés de dol, en diferents etapes, els protagonistes travessaran per emocions naturals que els ajudaran a adaptar-se a una nova realitat.

.....

“Un conte per caminar al costat del qui ha perdut una persona estimada.”
Adela Torras, presidenta d'AVES, Grup de dol.

“Símbol i metàfora, conjugats en un conte, per assimilar i integrar la pèrdua d'un ésser estimat”. **Carles Perarnau, coordinador del Servei d'Acompanyament en el Dol de la Catalunya Central.**

*“Més que dir un **adéu** per sempre al pare, la Lua vol un **fnis després**. Estarà trista alguna vegada, però tornarà a somriure i a riure. Aquest conte l'ajudarà i l'acompanyarà.”* **Concepció Poch, autora d'articles i llibres sobre pedagogia de la vida i de la mort.**